

veertiende jaargang

V

november 1962.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Van de Nederlandse Indische neef.
De aankomst te Tandjung Priok
en
een korte weergave van waar wij gedurende
Onze 30 jarige Indische loopbaan hebben gezworven.

Op het eind van onze reis arriveerden wij dan op 13 december 1919 in de haven van Tandjung Priok. Onze boot meerde aan dat gedeelte van de kade, waar de Rotterdamse Loyd over magazijnen, opslagruimten en meer dergelijke beschikte. Wij stonden aan de reling en keken naar de bedrijvigheid op de kade. Het viel al direct op dat hier niet geschreeuwd werd en dat het werk een rustig, vlot verloop had. Bovendien deed het goed te kunnen constateren, dat de werklieden beter gekleed gingen en dat het geheel een zindelijker indruk maakte dan b.v. de toestanden in de havenstad Port-Said. Onder het kijken naar dat alles, rees als van zelf de vraag bij ons op wat dit land voor ons in de toekomst zou gaan betekenen. Dan wil de mens graag doordringen in die onzekere wereld die voor ons ligt. Hij zou graag op de toekomst vooruit lopen maar wordt gewaar, dat 's mensen hoogste Leider die problemen zelf regelt. De mens heeft te aanvaarden wat de toekomst verborgen houdt en..... trachten met blijmoedigheid onder de geboden omstandigheden zijn plicht te doen. Nu ruim 43 jaren later, kan ik U een kort overzicht geven van waar wij zoal hebben geleefd en gewerkt in dat mooie land met een vriendelijke, en de Nederlanders zeker niet vijandige bevolking.

Te Batavia werd ons als eerste standplaats aangewezen het Garnizoen Meester Cornelis waar ik geplaatst werd bij het 11e Bataljon Infanterie de 4e Compagnie, ook wel genoemd de compagnie Ambon. Van Meester-Cornelis uit werden ons verschillende diensten opgedragen en moesten wij aan militaire oefeningen in groter en kleiner verband deelnemen. Zo ook werd ik met 15 Amboinezen gezonden naar het eiland Onrust, gelegen voor de kust van Batavia om daar bewakingsdiensten te vervullen. Ook moesten wij het vliegveld Kali-Djatie bewaken en hebben wij deelgenomen aan militaire oefeningen in groter verband o.a. naar het Bantamse en èèn naar achter Buitenzorg terwijl wij voor schietoefeningen 2 x 14 dagen in een schietbivak hebben

doorgebracht.

Over al die belevenissen zal ik U nog wel eens schrijven als mij daartoe de gelegenheid geboden wordt.

De 2e standplaats was Pontianak, de hoofdplaats van de Residentie Westerafdeling van Borneo. Van daar uit maakte ik o.a. een patrouille-tocht door het oerwoud die aanvankelijk één maand zou duren maar die, op het moment dat wij ons klaar maakten voor de terugtocht, met nog één maand werd verlengd. Die patrouille was wel zwaar en vermoeiend, en twee maanden van huis weg waar vrouw en kind achter bleven stelde wel bijzondere eisen aan je humeur en meer dergelijke, maar de tocht zelf was bijzonder interessant. Ook was die leerzaam omdat een commandant (al was die maar klein) in gewone omstandigheden nooit zo goed in de gelegenheid is zijn soldaten te leren kennen. De omstandigheden brengen dan me dat je bij wijze van spreken met de soldaten naar bed gaat en dat alles wat je daar beleefd van hoog tot laag mede beleefd en doorleefd wordt.

Over die patrouille-tocht schrijf ik nog wel eens.

Op het einde van mijn detacherings-termijn van 4 jaren, werd ik overgeplaatst naar het Subsistenten-Kader te Batavia om daar het Leger te verlaten of naar Nederland terug te keren. Wij besloten in Indië te blijven en kregen een betrekking bij de politie. Onze 3e standplaats was Bondowoso de hoofdplaats van de Residentie Besoeki in Oost-Java waar ik in de rang van hoofd-agent 2e klasse geplaatst werd bij het Detachement Veldpolitie.

Over deze eerste tijd als politiemann kan veel geschreven worden, enfin, wat in het vat zit, verzuurt niet.

Onze 4e standplaats was Soekaboemi gelegen in de Residentie Preanger Regentschappen niet ver verwijderd van Bandoeng. Daar moest de politie-school gevolgd worden waar opgeleid werd tot inspecteur van politie. Wij hebben niet weinig gebuft dat wij daarvoor in aanmerking kwamen en dat het examen voor toelating tot die school zo gunstig verliep.

Onze 5e standplaats was Padang gelegen op Sumatra's Westkust waar ik in de rang van inspecteur van politie 2e klasse werd ingedeeld bij de Stadspolitie van Padang met inbegrip van Emmahaven. Daar brak voor mij wel een heel zware tijd aan waarover wel een boekdeel geschreven kan worden, een tijd van hard werken maar ook een tijd waarin dat werken

met succes werd bekroond. Die tijd in Padang heeft op mijn verdere politie-loopbaan een zeer gunstige invloed gehad. In juli 1929 vertrokken wij met vacantie-verlof naar Nederland om rond een jaar later weer geplaatst te worden te Padang met inbegrip van Emmahaven. Voor bevordering tot een hogere rang was het volgens de toen geldende bepalingen noodzakelijk dat ik ervaring opdeed als commandant van een detachement Veldpolitie en moest ik er dus rekening mee houden te worden overgeplaatst. De autoriteiten waren mij goed gezind en lieten mij kiezen uit de detachementen Veldpolitie ter Sumatra's Westkust. Wij kozen Pajacoemboeh een plaats, die tijdens de Atjeh-oorlog had gediend als herstellingsoord van onze militairen. Een gunstig koel klimaat precies iets wat wij nodig hadden. Daar hebben wij een viertal jaren doorgebracht om vervolgens voor de 2e maal met vacantie-verlof naar Nederland te gaan. Ik was inmiddels tot inspecteur van politie 1e klasse bevorderd en ons gezin was uitgegroeid tot 6 personen.

Na ommekomst van dat verlof in 1937 werden wij geplaatst te Soerabaja waar mijn oude baas Hoofd-commissaris van politie geworden was. Soerabaja was in die dagen een grote marinebasis en tevens de 2e haven van ons Indië. Als 8ste standplaats kwam Djombang aan de beurt waar ik wederom commandant werd van de Veldpolitie. Daar rukten in Februari 1942 de Japanners binnen en werden wij in maart d.o.v. onderbracht in het Jappenkamp Boeboetan te Soerabaja. Boeboetan werd gevolgd door Ngawi in de Residentie Madioen, Tjimahi en Baros en Bandoeng in de Residentie Preanger-Regenschappen waar wij op 15 augustus 1945 de heugelijke tijding ontvingen dat Japan had gecappituleerd. Ook over die bezettingstijd denk ik nog wel eens iets te schrijven. Wij hadden nog al wat geleden in die Jappenkampen en kwamen in aanmerking voor ziekte-verlof naar Nederland. Toch zou het tot juli 1946 duren voor wij konden vertrekken. In Nederland ondervonden wij al gauw dat onze samenleving te kampen had met velerlei problemen om een betere toekomst op te bouwen. Luitenant Gouverneur van Mook had eveneens moeilijkheden bij de opbouw van ons Indië en vroeg om ervaren krachten. Hij gaf de ambtenaren die reeds rechten pp pensioen konden doen gelden de raad nu niet met pensioen te gaan maar te blijven doordienen en te helpen bij de opbouw van Nederlands Indië.

September 1947 vertrok ik wederom naar Indië en kwam daar terecht op mijn oude standplaats Padang, nu Hoofdinspecteur van Politie chef v/d criminele recherche. December 1949 volgde de machtsovername en stelde onze Regering de ambtenaren ter beschikking van de Indonesische Regering om die regering op dreef te helpen maar niet minder om de grote Nederlandse belangen te dienen die daar nog de belangstelling vroegen. De prettige samenwerking, die vóór de machtsovername had bestaan tussen de autoriteiten en mijn afdeling, zette zich op aangename wijze voort. Als officier van Justitie kregen wij een heel goede kennis van mij uit de dagen van mijn dienst in Pajacoemboeh. De goede verhoudingen en waardering over en weer hadden zelfs aan hartelijkheid gewonnen. De kwaje noot voor mijn gezin en mij kwam in maart 1950 toen de Indonesische Regering monetaire maatregelen trof die mij vredes-slachtoffer maakten en tevens de studie van mijn in Nederland studerende zonen onmogelijk. Juli 1950 vertrokken wij voor goed naar Nederland waar wij 17 augustus 1950 aankwamen en ons in Tilburg vestigden. En daarmee werd afgesloten een diensttijd waaraan wij graag terug denken met heel veel mooie herinneringen aan dat prachtige land en met heel veel genegenheid tot het Indonesische Volk waarmee wij ruim 30 jaren van ons leven op de meest prettige wijze mochten leven en werken. Een volgende keer iets over de eerste aanraking met de gewoonten enz. in het nieuwe Vaderland, de militaire wereld in het algemeen en de Amboinese Compagnie in het bijzonder.

Hoogachtend,

Lourens.

NIJDAMSTRA - WAPEN

Geregeld werden de sport-prestaties van Henk Nijdam uit Eelderwolde in de "Tyngje" opgenomen. Het bestuur meende niet beter te kunnen doen dan aan neef Henk het Nijdamstra-wapen (ingelijst) aan te bieden. Een maand geleden werd hem dat toegezonden, geschilderd door neef A. Nijdam te Leeuwarden.

De Voorzitter.

DE FRIESE BEWEGING (II).

In het vorig nummer van "De Tynghe" beloofde ik u nog enkele citaten te geven uit het artikel dat Dr. W. Kok, directeur der Stichting "de Fryske Akademy" in "Neerlandia" schreef.

Wij hebben reeds gezien hoe het begin van de georganiseerde Friese beweging ligt bij de oprichting van het "Selskip for Fryske Tael- en Skriftekennisse" in 1844.

Het behoeft niet te verwonderen, dat die "tael- en schriftkennisse" als eerste uitgangspunt werd gekozen. Daar waren twee redenen voor. De eerste is vrij simpel; er was niet meer nodig. De tweede is: men zag, de eigen taal komt in gevaar. Zo brengt de beweging eerst een steeds meer bloeiende literatuur tot stand, komt dan geleidelijk ook een actie op het gebied van onderwijs, van pers, enz., enz. en groeit uit tot steeds breder activiteit op allerlei gebied, zoals in het vorige nummer aangegeven. Met deze acties zijn successen bereikt. Maar het is niet nodig daar uitvoerig bij stil te staan. Veel belangrijker lijkt mij de vraag: "Wat zal de toekomst brengen? Zal de Friese taal, de Friese cultuur zich kunnen handhaven, zal er op de duur nog een mogelijkheid zijn Friesland als zelfstandig begrip, als meer dan provinciale eenheid, te handhaven?" Natuurlijk bedoel ik hiermede niet een actie in de vorm en met de opzet als de Vlaamse opmars naar Brussel. Nog minder zou ik een pleidooi willen houden voor een twee-talig Nederland. Uitzonderingen daargelaten, meen ik dat het overgrote deel der Friezen even volwaardig Nederlander is als Fries. Hier behoeft geen controverse te zijn. Maar kunnen we dat behouden, dat "Fries" zijn? Zijn hier door de zich steeds wijzigende levensomstandigheden geen gevaren, waardoor dat kleine groepje Friezen in de loop van wat meer of wat minder tientallen jaren, geheel zal zijn opgelost in een alleen maar Nederlanderschap? De Friezen zijn altijd een sterk emigratie - minded. (vergeef mij dit Engelse mode-woord) volk geweest. Er was reeds een mensenleeftijd terug een sterke trek naar "Holland", er is ook steeds een trek geweest naar buiten Europa. Laten we het maar niet mooier voorstellen dan het is, deze emigrerende Friezen zijn in de geslachten voor Friesland verloren. De kinderen trouwen met niet - Friezen en wat er bij het volgend geslacht overblijft is hoogstens een interessant

gegeven, dat deze of die grootvader nog uit Friesland afkomstig was. Het zelfde geldt trouwens voor b.v. naar Amerika geëmigreerde Nederlanders - niet Friezen. Het is een eervolle afstamming, meer niet.

Friesland moet het dus wel in belangrijke mate hebben van de Friezen in Friesland. Maar ook dit wordt moeilijker. Friesland is niet langer een ietwat geïsoleerd gebied. De afsluitdijk en het veel eenvoudiger verkeer hebben Friesland ontsloten. Dagelijks stromen de niet - Friezen Friesland binnen, dagelijks verlaten Friezen voor zaken of andere doeleinden Friesland. Dat betekent onvermijdelijk vermenging op de duur. Er komt nog een gevaar opzetten. Friesland exporteert Friezen, reeds tientallen jaren. Maar Friesland moet ook industrialiseren. Er gaan dus Friezen vertrekken. Er trouwen Friezen met niet - Friezen. En door de industrialisatie stromen niet - Friezen Friesland binnen.

Kan Friesland deze schokken opvangen?

Wie van u heeft daar een gedachte over? "De Tynge" zal uw bijdrage gaarne plaatsen.

Alkmaar.

H. Nijdam. Lzn.

NOG EENS: ONZE GENEALOGIE.

In het vorig nummer van ons familieblad sneed ik een onderwerp aan, waarvan ik dacht, dat het onze leden wel zou interesseren. In onze boekenkast staan vier delen van het Nijdamstra-boek en als we daarnaar kijken zullen we denken wanneer komt het vijfde deel.

En om nu tot de uitgave van dat vijfde deel te komen had ik dat artikel geschreven. Wat is nu het resultaat van de suggesties, welke ik in dat artikel deed! Beste vrienden, tot mijn zeer grote teleurstelling moet ik zeggen: nihil! Geen brieven met betuigingen van instemming, geen reacties, die inhaakten op hetgeen ik voorstelde, geen telefoontjes met vragen, wat kan ik doen en beloften: ik werk mee, "U kunt op mij rekenen"! Toch ben ik een heel klein stapje verder gekomen. Van terzijde vernam ik, dat de familie gegevens nu tot + 1880 op de rijksarchieven aanwezig zijn en dus daar geraadpleegd kunnen worden. Zo wordt het ons dus wat gemakkelijker gemaakt. En dan heb ik kort geleden nog een brief ontvangen van één onzer naar leeftijd oudste leden n.l. neef

IJ. Beeksma te Terzool, Neef Beeksma ik dank u recht hartelijk voor uw keurig geschreven en duidelijk gestelde brief. U vraagt daarin of ik u eens kom opzoeken om één en ander naar aanleiding van uw brief samen te bespreken. Dat zal ik zeer gaarne doen. Binnenkort krijgt u een telefoontje dat u me kunt verwachten. Ondanks de zoveelste teleurstelling blijf ik door hameren op het aanbeeld, het vijfde deel van het familieboek moet er komen. En voor het samenstellen van dat vijfde deel sta ik er op, dat er een commissie wordt gevormd, die er voor moet zorgen dat het naar vorm en inhoud een familieboek wordt. Dat wil dus zeggen niet alleen een boek gevuld met namen en data, maar ook met treffende bijzonderheden uit het leven van de achtste en mogelijk daarop volgende generatie met bijpassend en goed illustratie-materiaal. Zo kan er een echt familieboek tot stand komen, dat voor ons en voor hen, die na ons komen een zeer waardevolle familie-documentaire is en blijven zal.

Dit vijfde deel moet een familieboek worden, dat het bestaan van de Nijdamstra-stichting niet alleen rechtvaardigt, maar ook tot eer strekt. Wij hebben + 150 leden-abonné's. Zijn daar nu niet onder, die mee kunnen helpen om te komen tot de uitgave van een verantwoord familieboek? Het getuigt toch van weinig interesse en familie zin, als men zich er van afmaakt door te zeggen: "ik betaal mijn kontributie en er moet maar gezorgd worden dat het boek er komt. Punt, uit!"

Er zijn leden, die buiten het kontributie betalen nog iets meer doen voor de Nijdamstra-stichting getuige de familie-dagen, de uitgave en verzorging van ons familieblad, de administratie van de geldsmiddelen en wat daar al niet aan vast zit. Spreekt dat u niet aan! Er wordt u nu gevraagd iets te doen en als u zegt, ik zou het kunnen, dan sluit dat meteen voor u zelf in: ik moet het doen! Geen tijd! Ach, dat eeuwige argument tijd! De ervaring leert, dat degenen, waarvan je zou zeggen: waar halen ze de tijd vandaan om dat alles te doen, nog meer kunnen doen en daar ook nog de tijd voor vinden.

Beste vrienden, ik stop er mee! Alleen dit nog. Als een Cicero van de Nijdamstra-stichting zeg ik: het vijfde deel van het familieboek moet er komen!

U zult er meer van horen.

Vleer.

F A M I L I E   B E R I C H T E N

GEBOREN:

HARRIT

zoon van Marten Albert
Winia en Janke v.d. Wal.

Sneek, september 1962.

GEBOREN:

IETJE

dochter van Oebele Nijdam en
Aaltje Boschma.

Sneek, september 1962.

G E T R O U W D

Hindrik Nienhuis te Groningen
en

Aafke Nijdam te Gauw.

september 1962.

Mevrouw M.E.Vleer-De
Beer heeft het genoegen U
kennis te geven van het
voorgenomen huwelijk van
haar dochter RIET met de
heer J.F.A.M. Vleer.

Groenekan, oktober 1962
Kon.Wilhelminaweg 329

De heer en mevrouw L.Vleer-
van Dorst hebben het genoegen
U kennis te geven van het
voorgenomen huwelijk van hun
zoon JOZEPH met mej. M.Y.J.
Vleer.

Tilburg, oktober 1962
Transvaalstraat 32

Het huwelijk zal worden ingezegend op vrijdag
26 oktober a.s. te 10.30 uur in de Parochie-
kerk van de H. Paulus te Utrecht.

Gelegenheid tot gelukwensen van
15.30 - 17.30 uur in hotel Noord-
Brabant te Utrecht.

Voorlopig adres:

Kon. Wilhelminaweg 329, Groenekan.

LIEUWE WIJNJA
en
LAMMY JEURING

hebben het genoegen, mede namens wederzijdse ouders kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk waarvan de voltrekking zal plaats hebben op zaterdag 29 september a.s. om 11.40 uur in het Stadshuis te Groningen.

Kerkelijke bevestiging door de weleerwaarde Heer Jhr.C.van Eysinga, Ned.Herv. predikant te Oppenhuizen, om 12.30 uur in de Martinikerk te Groningen.

September 1962
Groningen, Parklaan 9
Buinen, Molenstraat 5

Receptie op de trouwdag van 15.00 - 16.30 uur in Café-Restaurant "De Kwinke" Grote Markt te Groningen.

Voorlopig adres: Maaslaan 40, Groningen.

Voor Uw blijk van belangstelling bij het plotseling overlijden van onze lieve man, vader, behuuden grootvader

WILLEM TER LAAN,

betuigen wij U onze hartelijke dank.

Uit aller naam:

L. TER LAAN-NIJDAM

Groningen, sept. 1962.
Beijumerweg 9.

SIJE NIJDAM
en
KLAZINA LAMBERTHA
HOTSMA

dogge, mei út namme fan'e âlden, to witten, dat hja fan doel binne to boaskjen op freed 19 okt. 1962, de middeis om healwei fjouweren, yn't gritenyhûs to Burgum.

Laskwerd, Damsterweg 42.
Wyns, Binnenpaed 49.
2 oktober 1962.

Tiid om lok to winskjen de jouns fan healwei achten ôf yn "Hotel Bellevue", Nijstêd 48, to Ljouwert.

Takomstig wenplak:
Laskwerd, Damsterweg 42,
post Appingedam.

Heden overleed, nacht en kalm in het ziekenhuis te Heerenveen, onze lieve man en vader

DOUWE VAN ES,

in de ouderdom van 52 jaar en 9 maanden, na een gelukkige echtvereniging van 20 jaar.

Oldeholtpa, 4 sept. 1962

De diepbedroefden:

T. van Es-Wijnia

Jentje

Lolkje

F A M I L I E - N I E U W S

GESLAAGD.

J.F.A.M. Vleer slaagde aan de Universiteit te Utrecht voor het eindexamen Geneeskunde.

NIEUWE HAAGSE COURANT MAANDAG 8 OKTOBER 1962.

AFSCHEID VAN C. NIJDAM WERD GROOTSE HULDE.

Na veertig jaar heeft vrijdagmorgen de heer C. Nijdam wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd afscheid genomen van Wilh. Richters Wijnhandel. Het afscheid dat tevens een jubileum was, werd voor procuratiehouder Nijdam een grootse hulding.

In het hoofdkantoor aan de Oude Molstraat werd hij toegesproken door de heer Wilh. Richters Sr. "Alle lof", zei de spreker, die met weemoed "zijn meest trouwe dienaar, een kundig accuraat en strikt-eerlijk man" zag vertrekken. Uit handen van zijn directeur ontving de scheidende jubilaris de oorkonde en de gouden legpenning van de Ned. Maatschappij voor Nijverheid en Handel en ook de gouden penning en de medaille van het Centraal Gedistilleerd Bureau. Namens de heren Richters bood de heer Wilh. Richters Sr. een bankstel aan. Onder de vele sprekers was ook de heer T. Spaan, commanditair vennoot, die tevens sprak namens commanditair vennoot de heer J. Vermeulen. Namens het personeel van het hoofdkantoor, het administratief personeel, het magazijnpersoneel en de medewerkers in de kelders, sprak de heer J. Pronk. Hij bood de heer Nijdam en diens echtgenote een schemerlamp aan en een schetsboek met alle daarbij behorend teken- en schilderge-rei. Namens de filiaalchefs voerde de heer A. Muller het woord. Het geschenk van de filiaalchefs was een elektrisch scheerapparaat. Vrijdagavond werd de scheidende jubilaris met zijn familie een diner aangeboden in het Parkhotel. Een dezer dagen zal de jubilaris in intieme kring recipiëren.

MANNENKOOR UIT WOLVEGA ZONG IN AMSTERDAM

27 - 9 - 1962.

WOLVEGA - Het mannenkoor uit Wolvega heeft gisteravond in Krasnapolsky te Amsterdam voor een gezelschap van Neder-

landse zuiveldeskundigen enkele liederen gezongen. Het koor was voor dit concert uitgenodigd door de Koninklijk Ned. Zuivelbond (FNZ), die haar jaarvergadering deze week in de hoofdstad houdt. Het optreden was in twee gedeelten gesplitst. Reeds bij het eerste optreden was het succes van het Wolvegaster koor dusdanig, dat de aanwezigen om een toegift vroegen, waarin gul werd tegemoet gekomen. Ook het tweede verschijnen voor het voetlicht maakte veel indruk, gezien het langdurige en hartelijke applaus. Op het programma stonden Duitse, Engelse, Nederlandse en Friese liederen. Na afloop van het concert complimenteerde de voorzitter van de Zuivelbond dirigent Cor Nijdam met zijn koor. Volgens hem behoorde de zang van de Wolvegasters tot het beste wat op dit gebied gepresteerd kan worden. Wolvega mag trots zijn op een koor, dat tot zulke prestaties weet te komen, aldus de spreker. En zeer hartelijk applaus onderstreepte deze woorden.

In de late avond van de laatste dag der wereld-kampioenschappen wielrennen (Milaan) hees de Nederlander Henk Nijdam zich in de regenhoogtrui. Na een reeks duidelijke overwinningen slaagde de sterke Drent er tenslotte in de Italiaanse matador Faggin ruim tien seconden achter zich te laten in de finale van de achtervolgingsstrijd. En dat na een hinderlijke onderbreking wegens materiaalpech van de zuiderling. Peter Post legde beslag op de derde plaats door een overwinning op Delattre.

12-9 FRAAIE PRESTATIE 1962.

WARNS - De muziekdirecteur, de heer Jelle Nijdam te Sloten, die ook directeur van de Chr. Muziekvereniging "Harmonie" te Warns is, had zaterdag j.l. het genoegen op het concours van de federatie van muziekkorpsen in Nederland gehouden te Borne bij Almelo, met het muziekcorps te Kuinre met een bezetting van slechts zeventien personen het hoogste aantal punten van de dag te halen, plus een eerste prijs met lof en felicitatie van de jury.

DIKKE PIEPERS 29-9-1962.

Het record in de dikke-pieper-competitie is deze week royaal gebroken. Het stond op 1000 gram. De heer J. Brouwer

van de Buursterwijk in Lippenhuizen vond een kanjer van 1150. En toch is die aardappel gewogen en te licht bevonden, want uit de vruchtbare klei van de Noordoostpolder haalde de heer J. Wijnia aan de Espelerpad te Espel een zwaargewicht van 1200 gram. Voor hem is dus de prijs van deze week.

We gaan er nog even mee door. Dat wil dus niet zeggen, dat de aardappel van volgende week nog zwaarder dan 1200 gram moet zijn. Iedere week beginnen we met een schone lei en het kan dus best gebeuren, dat u met een pieper van 600 gram al kampioen van de week bent.

KOEIEN, SCHAPEN, GEITEN OP FOKVEEKEURING TE KOUDUM 25-9-1962.

KOUDUM - Er was minder vee dan vorige jaren op de fokvee-keuring te Koudum, maar toch vermeldde de catalogus nog een 270 nummers. Een kleine zestig inzendingen moest men voor rekening van de schapen- en geitenfokkers zetten: de keuring te Koudum heeft altijd het karakter van een agrarische dag. Te meer, omdat er op deze dag ook steevast ringrijden wordt gehouden, midden in het dorp, waarvan de oude straten zich zo goed voor een dergelijk gebeuren lenen. Aan dit ringrijden doet van alles mee: mooie Friese sjezen met rijdster en rijder piekfijn in oud costuum en een zelfgetimmerde ponnywagen, beladen met kinderen. Daartussen brikken, sjezen, koetsjes, van alles wat het in deze typische paardenhoek zo lang heeft uitgehouden. Morgen wordt dit hippische feest voortgezet in Workum, waar men ook zal proberen, eerst de fokveekeuring af te werken.

In Koudum lukte dit niet helemaal. Al was er dan wat minder vee, alle rubrieken bleven gehandhaafd en zo hadden de juryleden volop werk. Er zijn nogal wat aparte rubrieken in Koudum, terwijl het hier ook gewoonte is, dat iedereen meedingt in de rubriek bedrijfscollecties.

H.P. Winia, werd door de jury als kampioene uitverkoren.

Schade beperkt tot bijloods:

BRAND IN NIJDAMS SCHAATSENFABRIEK

op 26 september

ORANJEWOUDE - Omstreeks tien uur is op het fabrieksterrein van fa. G.H. Nijdam's schaatsenfabriek in Oranjewoud een loods vol met houtschaafsel in brand geraakt. Hoewel de loods slechts op een meter afstand van de houtwerkplaats stond, bleef de brand beperkt tot de opslagplaats van de zeer brandbare houtsnippers.

Zodra het vuur werd ontdekt is het personeel de brand gaan bestrijden met schuimblusapparaten en een waterleidingslang. De onmiddellijk gewaarschuwde brandweer van Heerenveen was spoedig ter plaatse en kon een zeer grote brand voorkomen. In de fabriek was namelijk een grote hoeveelheid schaatsen opgeslagen. De brand is vermoedelijk ontstaan, doordat de zuiger, die de houtsnippers uit de werkplaats naar de loods transporteert, een sigarettenpeukje of een vonk naar de opslagplaats heeft geblazen. Ook is de mogelijkheid van broei in de houtsnippers niet uitgesloten.

VAN HOORNSTERZWAAG NAAR EELDERWOLDE (vervolg).

Uit het huwelijk van Joh. E. Kamps en Jantien Nijdam zijn geboren:

Anegien

Reinder, overleden 30 oktober 1935.

Eite, overleden 1 maand oud.

Eidina, Marchien, Eite

Berend, overleden 6 maanden oud.

Berend, Johannes.

Anegien geboren 6 november 1908 is gehuwd met Jans van der Vels, wonende te Donderen. Gemeente Vries.

Eidina, geboren 6 april 1915 is gehuwd met Siese Nijdam, wonende te Hoornschedijk. Gemeente Haren.

Marchien, geboren 27 maart 1917 is gehuwd met Egbert Beerda wonende te Assen.

Eite, geboren 19 januari 1920 is gehuwd met Stientje Hendriks wonende te Eelde.

Berend, geboren 14 mei 1927.

Johannes, geboren 20 november 1930.

F A M I L I E D A G

31 - 5 - '62.

Hemelvaartsdag, dat is tevens onze familiedag.

Dat die dag ons allen nog wat zeggen mag.

In 't dagelijks, maar bovenal in 't geestelijk leven,

Een dag van vreugde, maar ook een streven.

Het bestuur had voor alles gezorgd,
En trad in nood, op als een vorst.
Ik durf het als een stuk familie wel aan,
Dat ze ons hebben gebracht op de rechte baan.
Tegen tienen kwamen wij in Arnhem aan
Dat bracht tevens, de familie saâm.
In 't hollands werd geopend in een mooie zaal,
Ook werd gesproken in onze eigen Friese taal.
Neven en nichten over het gehele land
Gaven in Nijdamstra elkaar de familiehand.
Daarna gezongen! In Nijdamstra één
Voelden we ons niet meer alleen.
Samen trokken we de bossen in,
En hadden het naar onze zin.
Het oude kasteel, en de waterval
De fonteynen, de grachten en overal,
Waar onze voormannen ons brachten.
Zij hebben niet last gehad van klachten.
Ik schrijf namens allen, die mee zijn geweest,
Voor 't bestuur en ons allen een feest.
Een dag die ons als familie samen bracht,
In Nijdamstra één, dat is onze kracht.
Neven en nichten, laten we bouwen
En in 't volle vertrouwen,
De familie-band versterken
Dat we mee mogen werken,
Tot uitbreiding van ons blad,
Want dat brengt ons op 't goede pad
Met het wapen, in de hand ten groet
Wens ik allen toe, veel voorspoed!

Nijeholtpade.

M. Wijnja.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING :

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Tel. 05100 - 22167.
Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden, Tel. 05100 - 21232.
Penningmeester: C.v.d.Schoot, Azn., Leeuwarderweg 63,
Sneek, Tel. 05100 - 3028

L E D E N :

P. Agema-Wijnia, Hantumerweg A 59, Dokkum.
H. Nijdam-Smit, Boerhavelaan 113, Groningen.
M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.
A. Vleer, H.Sytstrastraat 18, Sneek.

=====

POSTREKENING: 82.67.94 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra-Tyngje."
Lid/abonnees betalen
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden)
f. 1.-- per half jaar.

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H.Sytstrastraat 18, Sneek.
Tel. 05150 - 4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, Sneek
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.

.....